

КЛІЧ

THE CALL

РІЧНИК II. Ч. 2.

БЕРЕЗЕНЬ 1937 MARCH

VOL. II. No. 2.

ЗМІСТ:

Шевченко	1.	Як ширий українець одізнає "Кліч"	9.
Перлини "Кліча"	2.	До збаламучених большевизмом в Канаді	10.
Редакційна стаття в 4-ох частих .	3.	Зовсім української молоді	11.
(Засада — "Бий свого, щоб чужий духу боявся" — найпопулярніша між українцями в Канаді; Помагаймо собі взаємно; Суспільний Кредит; Вирішують себе взаємно).		"Кліч"	11.
Mr. Ambrose Holowach Comments on the European Situation	4.	Большеви́зм є жидівський	12.
From Ukrainian Literature	6.	Один із визначних українців	14.
З перегляду преси	7.	Найновіша каблеграма	14.
З бігом часу	9.	Ляхам в альбум	14.
Дім, школа й церква	9.	З веселого світа	15.
		З книги життя	16.

10 цт.

"КЛИЧ"

Журнал-Місячник

Видав. Видавництва "Клич".

10630 - 98-ий Стріт, Едмонтон, Альберта, Канада.

А. Г. ГЛИНКА, Видавець і Редактор.

Телефон Резиденції 27343

Передплата \$1.00 річно; поодиноке число 10цт.

Видавництво за оголошення не відповідає.

THE CALL

PUBLISHED MONTHLY BY:

THE CALL PUBLISHERS

10630 - 98th Street, Edmonton, Alberta, Canada.

A. H. HLYNKA, Publisher & Editor.

Residence Phone 27343

Subscription \$1.00 per year, single copy 10c.

Advertising Rates Furnished on Application.

Адреса:

THE CALL

10630 - 98th Street

EDMONTON -:- ALBERTA

Преса є одним із найбільш конечних середників в культурному житті народу.

Преса є одним із найбільш конечних чинників у піднесенню народу на вищий ступінь освіти.

Преса є одним із найсильніших засобів в боротьбі за визволення.

Не допустім до того, щоб українська преса була слабша, як преса ворога-большевика, в українській мові.

"Клич" доложить усіх своїх зусиль, щоб сповнити свої завдання, які він бере на себе — сповнить і Ви своє супроти него.

Редакція і Видавництво "КЛИЧА".

ШЕВЧЕНКО

Скаменіться, недолюдки,
Діти юродиві!
Подивіться на рай тижий,
На свою Вкраїну;
Полюбіте щирим серцем
Велючу руїну!
Розкуйтеся, братайтесь!
У чужому краю
Не шукайте, не питаєте
Того, що немає
І на небі, а не тільки
На чужому полі...
В своїй хаті — своя правда,
І сила, і воля!

У нас воля виростала,
Дніпром умивалась,
У голови гори савала,
Степом укривалась!
Кровю вона умивалась,
А спала на купах,
На козацьких вольних трупах,
Окрадених трупах!...

Подивіться лишень добре,
Прочитайте знова
Ту ю славу, та читайте
Од слова до слова;
Не минайте а-ні титла,
Ніже тіл коми,
Все розберіть, та й спитайте
Тоді себе: що ми?
Чи діти? яких батьків?
Ким, за що закуті?

Доборолась Україна
До самого краю:
Гірше Ляха свої діти
П розпинають;

Оттаха-то наша слава,
Слава Україн!...
Оттак і ви прочитайте,
Щоб не сонним синились
Всі неправди, щоб розкрились
Високі могили
Перед вашими очима,
Щоб ви розпитали
Мучеників: кого, коли,
Я за що розпинали?...

Обійміть ж, брати мої,
Найменшого брата, —
Нехай мати усміхнеться,
Заплакана мати!
Благословіть дітий своїх
Твердими руками,
І обмитих поцлуйте
Вольними устами!
І забудеться срамотня
Дивня година,
І оживе добра слава,
Слава України,

Як Шевченко не навидів москалів, а як безмежно любив Україну, про це найкраще говорять його власні слова.

І світ ясний, не вечерній,
Новий засяє...
Обійміть ж, брати мої,
Молю вас, благаю!

І мертвим і живим і невродливим
землякам-моїм в Україні і не в
Україні, моє дружнє послання...

Мені однаково, чи буду
Я жить в Україні, чи ні,
Чи хто згадає, чи забуде
Мене в снігу на чужині —
Однаковісенько мені!

В неволі виріс між чужими,
І не оплакавши своїх,
В неволі плачучи умру,
І все з собою заберу.
Малого сліду не покину
На нашій славній Україні,
На нашій — не своїй землі.
І не поміняю батько з сином,
Не скаже синові: "Молись,
Молись, сину! за Вкраїну
Його замучили колись."

Мені однаково, чи буде
То Ясни молитися, чи ні...
Та не однаково мені,
Як Україну залі люде
Присплять, лукаві, і в огні
Пі окрадену збудять...
Ох, не однаково мені!

Мені однаково!

Кохайтесь, чорнобриві,
Та не з Москалями,
Бо Москалі — чужі люди,
Роблять лико з вами.

Катерина.

Світе тихий, краю мій,
Моя Україно!
За що тебе сплюндровали,
За що, мамо, гносять?

Стени мої запродані
Жидові, Німоті;
Сини мої на чужині,
На чужій роботі;
Дніпро, брат мій, висихає,
Мене покидає,
І могили мої млі
Москаль розриває.

Нехай рие, розкопує,
Не своє шукає...
А тим часом перевертні
Нехай підостають,
Та допоможуть Москалеві
Господарювати,
Та з матері полатану
Сорочку зіматні!
Поспішайте ж, недолюдки,
Матір катувати!

На четверо розкопана
Розрита могила...
Чого вони там шукають?
Що там схоронили
Старі батьки?
Ех, як би то...
Як би то знайти те,
Що там поховали,
Не плакали б діти,
Мати б не ридала.

Розрита могила.

ПЕРЛИНИ "КЛИЧА"

Вже смеркалось. Надворі падав густий сніг, а під ногами сильно скрипив мороз та піднівав час-від-час легенький вітерець. Вертаю я в той час із тяжкої денної фізичної праці й чув сильно душевну й фізичну перевтому. Нічого більше я не бажав лиш тільки відпочинку та спокою. Так проходив час, з дня на день, та крім фізичного спочинку я душевного не знаходив. Не міг я спокійно спочати, бо доля давала мене на загадку нашої "української недолі": й горя, що ми нарід 45-ть мільйонів; і не маємо своєї рідної хати, свого притулку, а скитаємось, як "вічні скитальці". Там на рідній землі: неволя й горе, тут: тяжка денна праця, а крім того між нашим народом незгода, ворожнеча й сварня. От і вчора, коли я прийшов домі, думаю, що спочину, а тут поштар приніс часописи — беру до рук і читаю та повсім я ще більше чувся втомлений, бо бачу, що там на рідній землі чимраз більша неволя припікає моїх братів, а тут між нашим народом сварня та вічна ненависть — преса одна другу їде. Так роздумуючи над всім цим я чув, що холод проходить по моєму тілі й я заледви приволікся домі. Зівши вечерю, повандрував до своєї кімнати, щоб бодай вчasti від почати. Увійшовши до своєї кімнати я цей-час запримітив на столику невеличку книжку, чи пак журнал, з жовтими окладниками, а на журналі коротку записку зо слідуючими словами:

"Любий Друже! Приношу Тобі, щойно появившийся новий журнал "Клич". Коли чувся втомлений, коли пригноблений на душі та бажаєш спокою, насолоди, щось любого, красного та ідейного, бери й читай цей журнал, якого я Тобі лишаю, а він Тебе розрадить та потішить. Читай поволи й спокійно. — Твій друг, В. Д."

Мій товариш, котрийоставив мені отого журналу, з тою запискою, був одиникий найбільший мій приятель у світі та найвірніший, котрого я щиро по-братерському любив, — тому не ігноруючи його записки цей час положився до ліжка й взявся до познайомлення з цим журналом. Бачу гарні окладники, наша українська жовта краска, й так перевертаю першу картку й читаю віршовану присвяту для того ж журналу від одного громадянина й бачу, що його слова є щирі. Відтак читаю "За морем", вірш нашого добре-заного канадійського поета, знаменитого бесідника та щирого патріота Володимира Купченка. Це він так гірко сумує за Батьківщиною та тяжко нарікає на неволю, яку переживає

наш народ. Він говорить мовою всіх тих, котрі мають любов, любов надмірну до своєї землі й тут гірко, сумують. Відтак перевертаю другу картку й знаходжу прекрасний переклад із англійського: "Що таке життя" — читаю з захопленням, бо це щось таке й миле й загадочне, що очей не можна відірвати. Читаю найважливіше, а це редакційні статейки. Довідаюсь, що цей журнал уже виходив хвилю тому два роки та..... та... фінансова скрута прийшла... Розумію прекрасно (бо ми українці щось доброго ніколи не вміємо піддержати). Бере людина на себе повну відповідальність та запевняє, що від тепер буде "Клич" виходити стало. А ціль... ціль "Клича", боротьба завзята проти найбільшого нашого ворога, вампира-деспота большевика та за з'єднанням українського народу. Бачу добрі та взнеслі цілі, це, що нам якраз і треба. Настрепляю на красну знимку панни Олі Смолик, та це ж наша співуча гордість. Вона щотижня своїм голосом солов'я, через радіо, одушевляє слухачів радіа й мене з ними, а позатим приносить гордість і славу для українців. "З книги життя", читаю великі слова великих світових мужів, а далі знаходжу кілька знімок наших молодих людей, провідників молодечих українських організацій. Бачу, що молодь скорше розуміє себе й еднається й хотай їх погляди інші, проте любов до свого народу перевишає той егоїзм, який так дуже розпа-носився між старшим громадянством. Вони зійшлися, примістилися спільно й бачу їх усмішку і самий тішуся й радію. Прочитую дещо по два рази, щоб добре запам'ятати. Надибаю сторінку наших українських бізнесовців з їхніми знімками. І бачу, що ми українці на бізнесовій ділянці не спімо, щоб тільки той клич "свій до свого" й свій для свого" ми більше пристосовували до себе, то все буде гаразд. По прочитанню "Большевизм є жидівський" я знайшов правдиві й дійсні факти, що не мав нагоди знайти у других часописах. По прочитанню в цілості того журналу я чувся, що я знайшов ті ПЕРЛИНИ В КЛИЧЕВІ за котрими я так тужив. Помолвившись до Всевишнього я спокійно та солодко заснув. В моєму життє що був мій наймиліший сон. Уставши рано я зараз пішов до свого друга, де на його руки зложив два долари: одного на річну передплату "Клича", а другого на десять журналів того ж числа, бо хотів вислати їх своїм знакоми, щоб і вони чулися такі щасливі як я по прочитанню того журналу.

Сын України.

ЗАСАДА — “БИЙ СВОЙОГО, ЩОБ ЧУЖИЙ ДУХУ БОЯВСЯ” — НАЙПОПУЛЯРНІША МДК УКРАЇНЦЯМИ В КАНАДІ.

Якщо є де народ на світі, що потребує з'єднання, освідомлення й піднесення на вищий економічний рівень, то тим народом є українці. Якщо є де народ, що потребує більшого приготування до будови власної держави, то знову тим народом є ми, українці. Жадна нація на світі не має таких важливих завдань перед собою, які має український народ під цей час. Цей час є найважливіший, бо гряде Великий День! Наша спільна справа, наша народня справа, а навіть справа нашого щоденного особистого життя вимагає з'єднання українського загалу й почерзі українського Народу. Треба постійно запалювати українські душі, вливати в серця їх гарячого українського патріотизму.

Кожня українська людина мусить взяти на себе частину цього великого обов'язку й працювати всіми силами й всіми засобами в ціллі нашої кращої будучності. Обов'язок народній вже більше не спадає лише на жовніра, на кріс, але навіть жінки, діти й старці мусять причинитись до цього великого діла. Війна вже більше не відбувається лише на полі битви, але тепер, ціле наше життя є війною. Кожний наш поступок і кожне наше діло скріплює або ослаблює нас.

“Клич” оправдує існуючі українські партії, а навіть тішиться, коли вони роблять поступ. Бо кому ж вони роблять все це?! “Клич” не тішився б якщо наші українські партії підпадали б. “Клич” каже, що поступ українських організацій є його поступом; він доповнює працю їх а вони його. “Клич” не має того егоїзму, щоб казав, що лише він збудує все, бо він знає, що й інша українська преса хоче щиро помагати українській справі. “Клич” буде вдовольтись, якщо він зможе причинитись до вироблення тенденції (нахилу) в українського загалу до з'єднання, до взаїмних порозумінь та до надання ширшого горизонту, чи світогляду нашому українському загалові, щоб він дивився на світ з української точки погляду в першій мірі, а відтак з партійної.

Якщо український народ зужив би подвину тої енергії, яку він зуживає поміж поміж себе на поборення власних братніх українських організацій, котрі працюють в одній і тій самій ціллі, але котрих називають одні й другі “ворожими”, то український народ давно вже був би мав свою власну державу. Факт є, що український народ загубляється у спорах і непорозуміннях поміж собою.

Каже п. Зенон Пеленський, що в українців є засада: “Бий своїх, щоб чужий духу боявся”, й вони прекрасно виконують це — б'ють своїх і на тім кінчаться.

“Клич” каже: “Одинцем упадемо, спільно збудуємо!”

ПОМАГАЙМО СОБІ ВЗАЇМНО

Коли хто не хоче зрозуміти ваги піддержання своїх українських бизнесовців, то нехай застановиться над будучністю свого сина, чи дочки, коли їх загал трактуватиме в подібний спосіб. Де піде його син чи дочка й хто буде помагати їм, якщо ми не будемо виробляти в себе принципу взаїмної помічі?

Пам'ятаймо, що немає народу на світі, котрий є убогий й з котрим будьхто числився б. Немає народу на світі, котрий не є свідомий своїх економічних інтересів, щоб був свідомий своїх політичних.

Ми можемо прекрасно співаги, знаменито грати ролю діда, бо ми ж з віків “дідами”, можемо носити вишивану краватку, всюди по-українськи говорити, брати участь в українських організаціях, але так довго, як ми не маємо й не виробляємо в себе свідомости під економічним оглядом і даємо свою торговлю, будівлю й різні свої справи чужим, то ми заледви вишлюплемося з яйця й роля “діда” нам належиться.

СУСПІЛЬНИЙ КРЕДИТ

Слід кожному фермерів, робітників, чи дрібному бизнесменові застановитись над двома наступними точками:

Перше, що Уряд Суспільного Кредиту, на чолі з прем'єром Ейбергартом, дійсно пробує щось робити. Він докладає всіх своїх зусиль і старань, щоб рятувати загаль. Це є перший уряд в історії Алберти, котрого міністри підпадають на здоровлю із причин надужиття своїх зусиль на громадських услугах.

В другій мірі, цей уряд дійсно заслуговує на шану й повагу під моральним й іншим оглядом. Тут не зібралась "халайстрия", що хоче "спекулювати" грішми загаль в позакулісових інтересах. Уряд Суспільного Кредиту пробує робити все, що в його силах, щоб поліпшити теперішній існуючий економічний стан серед албертійського загалу: — Буде він успішний, то скористає кожний албертієць, а ні, то він буде оправданий, — пробував. Бо ж який є інший вихід? Чи ж можна спуститись на ласку фінансистів? — А згодитись з теперішнім станом речей значить згодитись із вироком повільної смерті проголошеним силою фінансистів.

ВИРІЗУЮТЬ СЕБЕ ВЗАІМНО

Уміркована большевицька преса пише, що "можливо сто літ промине поки виявиться теперішній дійсний стан речей в Москві, а головне згляди причин "останніх розстрілів". Це може візьме декого сто років, щоб довідався чому большевицька преса так пише, але українці принайменше знають, що московсько-жидівська преса хоче надати цій справі характер тайності, містєрії, так, щоб звичайний "смертьник" большевик не зупинявся над цією справою і щоб не пробував шукати дійсних фактів, бо це не на користь пішло б їм. Однак такі розстріли, для українців, виявляють брак гармонії, брак волі слова, волі погляду. Це є наслідки страшного диктаторського деспотизму й виявом розгарадішу. Це вже є друга поважна ерупція (вибух) на нездоровому організмі (тілі) того ж суспільства, або радніше скажемо складу верхнього апарату (державного ладу). Ось такі ерупції є сигналами ненормального стану речей. Нас українців такі акти повинні цікавити якнайбільше, бо в часі внутрішнього розгарадішу, в Москві, український народ певне використовує ці нагоди й приготує себе до неминучого зриву, на згадку якого, жиди й москалі дрозжать!

Mr. Ambrose Holowach Comments on the European Situation

Since his return from Europe, Mr. Holowach, distinguished pianist of Edmonton, has delivered several brilliant lectures on European problems. During his six years' stay in Vienna, where he pursued further studies in music, Mr. Holowach was active in the National Union of Ukrainian Students. This organization is composed of the Ukra-

ian students throughout the world and its purpose to help prepare the way for establishing an independent Ukrainian State. In connection with this movement, Mr. Holowach attended congresses of the Confederation of International Students (highest

organized instance of World Youth) at Louvain, Nottingham, Prague and other European cities where he was Ukrainian representative of 40,000 students. Although now living in Edmonton, far from the centre of the vast movement sponsored by the Ukrainian Youth, Mr. Holowach is one of its most active members as he is the leading representative of the European Ukrainian Youth in Canada and the United States for the liberation of the Ukraine.

In this issue we are indebted to Mr. A. Holowach for his enlightening information on the various phases of the European situation. We are certain that our readers will appreciate the testimony of one who has travelled extensively in Europe and thus is in position to give us first hand information from authentic sources.

Europe, explains Mr. Holowach, is very

definitely divided into two camps, National Socialism and Communism. These rival factions are now deciding the future of Europe and the future of the world as well. As yet Canadians disregard the destructive influence that is gaining ground in their country because they have not awakened to the menace of Bolshevism that certain countries of Europe so eagerly export. This disinclination to oppose the seed of Bolshevism is due to the adroit masking of the Bolshevik factions in Canada which parade as saviours of democracies before the eyes of the Canadians, when in reality they sponsor the ideals of the Russian government, the most radical form of dictatorship. In Europe, the reaction against Bolshevism has taken the form of nationalism and this nationalism is endorsed by the Christian element. Paradoxical as the stand may seem, Bolshevism is the destruction of every single vestige of Christianity wherever it may be found. That is why Christians rally to the cause of the Nationalists or face extermination.

While on a tour in Germany, Mr. Holowach reports to have met with no dissatisfaction with the present regime. The people are not only confident in their movement, they are enthusiastic, and believe sincerely that their social system is the solution to world problems. The German youth is proud and exuberant in its praise of the restored German prestige.

Across from Germany the masses of the Austrians cause grave concern to the government which must strain to seclude their closer collaboration with Germany which the Austrians are only too eager to enact.

It is more difficult to discern the attitude of countries in the Little Entente. The influence of the Comintern there, as in France is making terrific headway, thereby, tending to divide the people into two conflicting forces.

On either side the adherents defend their convictions with equal impetuosity.

In the midst of this turmoil even the most unfortunate nations, says Mr. Holowach, looks upon the future with optimism. It is the Ukraine with its population of 45,000,000, its culture, its language and its ideals, subjugated by Soviet Russia. So intent is the Ukrainian people upon complete separation from the Soviet, that it has attracted the attention of the leading powers of Europe which fully realize the injustice inflicted upon a nationality striving for the autonomy due to it. The press of Europe is flooded

with literature about the cultural, the political and the military significance of the Ukraine. All European powers are aware of the alertness with which the Ukrainian people await the opportunity of taking the decisive strike against Russia, especially now when the evolution of affairs in Eastern Europe necessitates a free Ukrainian state.

Contrary to the occasional reports vaguely asserting contentment to prevail among the Ukrainians, the Ukrainian people have been suffering and are yet suffering persecution at the hands of the governments, controlling their territories. This persecution is brutally direct. The Soviet government by means of mass executions and various unspeakable atrocities such as organized famine costing millions of lives, has endeavoured once and for all, to destroy the rapidly growing movement among Ukrainians towards independence. Try as they may, Soviet officials have not succeeded in dissimulating these outrages. The opinion of the world was aroused recently when Dr. Theodore Innitzer, cardinal of Vienna, headed an international and interconfessional committee for the aid of those suffering in Soviet Russia, particularly in Ukraine where massacres were rampant.

The press of Russia is under severe censorship. Comparatively little is known of the stark reality that native and foreign propagandists carefully avoid to mention for fear of fomenting irresistible world indignation and of losing the sympathy of even Communist minded people. Press reports the world over have echoed the gargantuan strength of the Soviet military forces boasting an invincible power. This impression is created by nothing better than loud advertising which to the peacefully minded people is destructive to the interests of peace, although in reality the power of Russia is comparatively weak. The weakness is that most deleterious one, the lack of army solidarity due to the rivalry among the Soviet officers of every rank accentuated by racial differences since these officers are Ukrainians, White Russians, Georgians, Armenians and others of distinct nationalities, longing for an independent territory where their people would be freed of Soviet tyranny. The Soviet high command manages to prevent possibilities of rebellious outbreaks by commissioning the militia leaders in provinces outside of their native territories, sending the best Ukrainian contingent under General Blucher to the Japanese frontier in Siberia. With these methods Russia holds the Ukrainian people in sub-

mission, by instilling fear into the hearts of the Ukrainians and by spreading the fallacious alarm that Germany aims at conquering the Ukraine and annexing it to the German territory. While possessing profound respect for the German people, the Ukrainian nation sincerely believes that Germany realizes that the Ukrainians cannot tolerate any interference in her self-independence.

Oppression of nations conquered by the Soviet is not sufficient to hold the present Soviet Empire together; it is necessary to have sympathy abroad, therefore the Soviets claims to have enacted such laws recently in the new constitution as to give it a democratic appearance. This is but a tactful means of Bolshevik diplomacy to secure the sympathies of the democratic nations. These new enactments exist only in theory, but confronted with the actual menace of war the Soviets need the support, or at least the tolerance from the Anglo-Saxon countries. To obtain this sympathy the Soviets could hit on no better method than to hint that the assumption of democratic policies by the Soviets thereby makes the Soviets and the Anglo-Saxon countries "Birds of a Feather" and that entire approval of Soviet policies by Anglo-Saxons is a matter of course. It is not very likely that Anglo-Saxon demo-

cracies covet such alliances. Partition of the Soviet Empire is inevitable, and is highly desirable if principles of democracy are to be safeguarded. The Ukrainian nation with its 45,000,000 people is so conscious of its strength that once the movement is launched the Ukrainians will have thrown off the Bolshevik yoke in shorter time than it took the Bolsheviks to overthrow the Czarist regime. So much has been done for the realization of a free Ukraine that nothing can stop the movement now. Russia cannot stop it, Mr. Holowach stressed this point. The result of such liberation would weaken the Soviets to the extent that the military alliance among Germany, Italy, Japan and their allies would become unnecessary. Europe would be rearranged in a way which would guarantee peaceful relations between the numerous nationalities and a stable economical and social equilibrium in eastern Europe would be created, but as long as one nation is forced to slave under another there will always be danger of war.

In our next issue we shall endeavour to publish more of the observations of Mr. A. Holowach in Europe.

(Reprinted, condensed and corrected by the courtesy of "The Independent" and Mr. Ambrose Holowach).

From Ukrainian Literature

WHAT IS THIS ROAR

By: Bohdan Lepky.

What is this roar, autumnal roar
That quakes the earth shakes roof and
floor?

The world insantly reels ahead,
And everywhere.....the blood of dead.

What is this hail, candescent hail,
This molten lead, this deadly gale?
The bullet...whines, the bullet...cleaves,
The people fall, like oaken leaves.

The people fall like garnered grain,
The priest chants not "Requiem's" strain.
The rifle's...crack, and cannon's...roar...
Rock them to sleep, forevermore.

Sleep on, ye boys, sleep on and dream
Enchanting thoughts of freedom's gleam.
You'll dream the land you died to free,
And fairer dreams, there cannot be!

Translated by: Rev. J. Wizniuk.

WERE I A FEUDAL LORD

By: Bohdan Lepky.

Were I a feudal lord and many hamlets had,
I'd sell them all, if only that would make
you glad.

Had I a violin, and played it well perchance,
I'd play it with my heart and soul, that you
might dance.

Were I a sun, with power to melt away the
snow,

I'd strew your path with blooming flowers,
where'er you'd go.

If I.....enough! There's nothing more that
I can say,

For I can do but this: to write a simple lay.

Translated by: Rev. J. Wizniuk.

SPRING

By: Izidor Worobkevich.

When Spring unfolds her robe o'er hills
And sun is melting all the snow,
When woods put on their leafy garb
And grasses o'er the meadows grow;
When to the grove returns again
The nightingale from distant strand
And charms us all with hymns of joy
And love, as by magician's hand,
Then songs flow also from my heart
And sadness from the soul takes wing —
Is anything on earth more grand
Than that enchantress, Spring?
'Twas springtime then as it is now;
The wind was rustling rees above,
The nightingale from cranberry tree
Poured forth enchanting songs of love.
'Twas then dear one, you said to me,
Like nightingale so sweet and clear:
" 'Tis you I truly dearly love,
My kindest friend and loving dear!"
Our hearts were then no longer sad
And both of us began to sing:
"Is anything on earth more grand
Than that enchantress, Spring?"

Trans. by: Rev. J. Wizniuk.

AUTUMN

By: Izidor Worobkevich.

The cranes have bid farewell and flown,
Beyond the vale and hill.
The birds are silent in the woods,
And all on earth is still.
The woods put on their Autumn robes,
The withered leaves will fall,
And then the winter from the north,
Again on us will call.
The flowers have fallen to the earth,
The air oft misty seems;
A day or two — and all the plains
Will dream their somber dreams,
Through the woods the stormy winds,
Go dancing round and round;
They break the stubble in the fields
And dash it to the ground.
The children run into the house:
"Where has the springtime gone?
And where's the summer's warmth and joy
And radiance of the sun?"
The dusky fall is here again,
The wind moans 'round the eaves;
And silently the winter comes,
O'er withered autumn leaves.

Trans. by: Rev. J. Wizniuk.

З перегляду преси

Робітничий добробут.

Знаходимо в журналі "Роція Туей" (Торонто) з грудня, 1934:

"Шпиталі в С.С.С.Р. у зв'язку з кожною завесеною новістю дивов досконалости! -Всяких достач, головно для діточих і жіночих відділів шпиталю, не можна перехвалити!"

Але в совітській пресі знаходимо:

"Як можна, не критикувати, коли речі, що трапляються щодня у приміщеннях для дітей, вимагають пильної уваги наглядача й Комісії Совітської Контролі? Ось кілька фактів: Діти не достают ані молока, ні хліба, ані мяса — не говорючи про такий "люксус" як овочі. Створивши тісний обруч спільного забезпечення, Назаріян і Ко. (адміністратори сенаторії), витрачають фонди, що належать до шпиталю, а цим самим рабують дітей, держачи їх у нестачах на поганих стравах, головно на брудній зупі.

"А тепер щодо чистоти й здоров'я.

Через перших три тижні, що діти є в діточому приміщенні, їх купано раз, або напів обмито два рази. Відповідно до слів Назаріяна, це є доказом "створювання здорових і чистих навичок у дітей". Діти сплять у дуже переповнених приміщеннях, тому, що цілий верхній поверх є зарезерований для приміщення своїх близьких "товаришів і своїх", разом з їхніми котами й псами".

Труд, 22 липня, 1934.

У школах в СССР.

Витяг із допису "Дейл Воркер" (Злуч. Держ.) з дня 27 грудня, 1934, представляє існуючі обста-

вини в типічній російській совітській школі:

"Ідайте динус нас своєю величяною! На цілий один бік є вікна! На противній стороні є довгий стіл для харчування з щоденною картою страв! Зупа повна всякої городини; для нас вона майже обід сама-собой. А потім, ще й мясо—відтак солодощі — все стаціонарно приготуване, для задоволення й для різних вітамінів!"

Витяг із совітської преси:

"Апетит приходить з їдою — так брентить стара примовка. Але, якщо особа, котра викумала цю примовку відвідала б школу Боїрку, то певне не висказувала б так дуже похвално своїх висновків.

"В учнів, у школі, апетит тратиться так скоро, як лише вони сядуть до обіду. Правда, що весело спішити громада до Ідальні, вдихає з вдволеням приманчиві запахи гарних страв, але так скоро як услуга виголосить страву на карті, для обіду на даний день, вони вже й радо верталися б назад. І немає дивоти! Харчівня Боїрку, з котрою підписано угоду харчувати студентів, видає один і незмінний харч через 20 до 25 днів.

"Наглядаючи школи, "Красний Профитери Воркер", не клопочуться в найменшій морі про харчування учнів. Правда, різні комісії часами оглядають школу, але ці відвідини не приносять вислідів. Учні далше дістають несмачні й монотонні страви..... Але в Окулова учнів не мучать монотонними стравами — тут знайдено легшу розважку. — Ввесь харч складається з наступних страв: Учні в школах в Окулова одержують на обід — чай і маленький кусок хліба."

Труд, 22 листопада, 1934.

Цікавите зубки в Одесі

З відомостей, що містить брусеальський часопис, *Le Nation Belge*, довідаємося про положення під більшовицьким режимом в Одесі. Мандрівник, котрий написав ці відомості мав нагоду перебути кілька годин у "колас-красній Одесі".

Наступний опис представляє нам образець жахливих обставин:

"Притуля в Одесі, де колись був великий рух, тепер виглядає цілком мертв. Я бачив лише чотири кораблі й лише один із них був вантажний товаром. Більше число робітників творять жінці, босі й нагі. Побережжя подібне до пущі. Лише останки пригадували мені колишню красу його. Будинки представляють сумний вид. Вікна нечисті й часто повибиті. З байдужістю переходять нещасливі люди вулицями. Дуже незвичайне явище є те, що є багато дітей, а старших можна бачити лиш де-не-де. Діти вийшли голі, в лахмітті й в вонючач. Люди мало розмовляють. У склепах запасів споживчих немає.

"Ось є наслідки мильно економічної політики й більшовицького деспотизму."

З написаних книжок

"Соловки — Остров Пропаших", написав Іван Козаккофф. Сказано, що слово Соловки не є знане світові, хоч для мільйонів воно представляє страшну трагедію, страшну неволю.

Та віримо, що немає української людини, які Соловки не були б відомі.

В цій книжці, молодий росіянин, один із тих, що його страшна неволя кинула в революцію, описує сувору неволю, що припала йому в його молодечім віку. В Червоній Революції він переніс недоласні терпіння від ОГПУ, а також його залядали на "Остров Пропаших" у далекій півночі. Автор дуже приступно познайомлює читача з дійсністю. Ця книжка потягася читачем до глибини душі, бо вона представляє монумент погрози всім тим, що є відповідальні за цю карикатуру — за це страхіття". — А. К.

Нова група Троцькістів

Кореспондент із Нью Йорку подає: Кілька сот прихильників нової Троцьківської політичної партії, що називає себе "Робітничка Партія Америки", організувалися. Ця нова партія опирається на ідеї виключно "Червоного Наполеона", Лейбі Бронштейна (Троцького) й хоче досягнути більше радикальну програму як комуністична.

Цей "Червоний Інтернаціонал" мав би повзати цю партію зо всіма іншими Троцьківськими групами в світі.

Коли вже "Пятій Інтернаціонал" народиться? — Треба ще одного жиди. — А. К.

Вмирати мамі діти

Статистичний звіт польського уряду подає недавно числові підсумки про смертність дітей населення польської держави. З цього виходить, що найвищий відсоток смертності виказує греко-католицьке, аде українське населення. На 100 уродин припадає 19.2% смертей немовлят у греко-католиків, 14.6% у православних, 14% у римокатоликів, 4.7% у жидів. На гірше мemento, яке може важкими наслідками лягти на наше національне майбуттє, слід би звернути якнайбільш пильну увагу.

З поданого звіту виходить ясно: 1. що найбільший матеріальний недостаток, чи просто такі злидні, паляють якраз серед українського населення, 2. що найнижчий ступінь знання гігієни й відповідного плекання немовлят є якраз серед нашого простолюду.

...В такій справі, зіграний із собою фронт української національної преси повинен негайно приступити до відповідної сконцентрованої усвідомлюючої акції, яка поширилася б серед сільського й міського українського населення боляй підставові відомості гігієни... Треба не лише ширення серед народної гуці знання засад гігієни, але що є ще важніше — треба піднесення рівня матеріального добробуту нашого народу, але ще з черги неможливе без удосконалення нашої громадської організованості.

У скороченню перебрано з журналу
"Шлях Нації" (Львів)
ч. 1, травень, 1935.

Вибори в Лодзь (в Польщі)

Ось, що каже журнал "Комуністичний Інтернаціонал", Торонто, з листопада м. р.:

"Наслідки муніципальних виборів у Лодзь, у великому фабричному центрі для полотен, були безумовно побідою у користь поліси єдності й трудящого класу. Спільні кандидатури "П. П. С. класової торговельно унії" одержали 95,000 голосів і прибрали 34 посади, котрі разом і 6 послами жидими складають число 40 послів трудящого класу з 72-ох — це є безумовно переважаюча більшість.

З цього бачимо, що комуністи зачислюють жидів до трудящих. Чому це так, — коли коло 85% світового гроша є контрольовано жидями? Хто ж більше експлуатує трудящих?!

Чоловік: "Хто мені так попсува бритву? Чим же я тепер буду голитися?"

Жінка: "Ось дивно, бігме! Та ж я ще вчора отворала нею бляшку грошок."

Весільні й
родинні
групові знімки —
це наша спеціальність.

9987 Jasper Avenue,
Edmonton, Alberta

DEAYTON

ФОТОГРАФ

1937

Побільшуємо і
нововідбиваємо
старі знімки.

Телефон
21213

3 бігом часу

В. МОЙСЕЙ
BSC.

Просвітний рух у Галичині з початку був опертий на точках опрацювання ріжними студентами соціалізму. Ці плани й суєстії були ясні та точні. Їм треба було пристосуватись до людей, які не бажали приносиватись до механічної системи. Над такими платформами виринали завзяті гарячі дискусії, які виявляли одну людську натуру: "Як не буде так як я хочу, то нехай не буде нічого."

Такі дискусії над економічними темами по довшому часі приводили людей до думання про реальні господарські недосконалості. Недосконалості й біда, примушує людей думати про кооперативні рухи.

В Галичині такий рух укорінився насамперед у Стрию, де члени громади заклали першу молочарню. Ця молочарня допомогла селянам дуже багато, бо закордонна: торговля приносила готівку до села — а як є гроші, то є все.

А рух поширився далі по Галичині.

В теперішній час Маслосоюз у Галичині є першорядною кооперативною молочарською продукцією. Такий кооперативний рух на полі молочарства був і є економічним відродженням селян у Галичині. Економічна незалежність є першим кроком до незалежної держави.

В. А. Мойсей.

В. ДОРОШ

Дім, школа й церква — це три найстарші інституції, у котрих формується характер людини. Це знали старинні люди і це знають сучасні культурні народи. Ці інституції є вказником культури народу. Чи знаєте, ви, багато індіанців, щоб мали красні доми, красні старинні, красні школи? А чейже ніхто не приписує їм великої культури.

Англіїці збудували імперію, де сонце ніколи не заходить, і як вам прийшлося би шукати причин їх успіху, то безперечно знайдете їх в їх домі. Їх дім, це їх царство й тому англійський наріз може похвалитися найбільшим числом красних домів.

Кому як кому, але нам Українцям приходиться в цього багато дечого навчитися. Нас в Канаді хвалять за неперевишену здатність у тяжких роботах, за вироблення канадійських прерій, за будівництво доріг і т.д., але з певністю нас покищо ніхто не похвалив за красні доми й за красні публічні будинки. Досить переїхати будьяку українську околицю, щоб переконатися, що ми під цим оглядом неможемо не дописали, але навіть заслужили собі на п'ятно мало-культурного народу.

Красний і вигідний дім має найбільший вплив на виховання духово й фізично сильних людей. В нас є пословиця — "У здоровому тілі, здорова душа." — А що пословицю можна сміло парафразувати: "У красній і вигідній домі здорове тіло й душа."

Василь Дорош.

National Immigration and Colonization Co.

Робить старання за перміти на спрощення з краю жінок, дітей наречених і цілих родин з капіталом. Пересилка грошей до старого краю в американських доларах або в тамтешній валюті. Асекуре від слабостей, каліцтва і автомобільних випадків. Проде фарми й міські пропрати.

По докладній інформації пишуть до:

W. HAWRYSH,
10275 - 101 Street
Edmonton -:- Alberta

ЯК ЩИРИЙ УКРАПЕЦЬ ОЦІНЮЄ "КЛИЧ"

Едванд, Алберта,
2-го лютого, 1937.

ХВАЛЬНА РЕДАКЦІЯ!

Бажаю Вам якнайкращих успіхів і сприяю журналові "Клич!" Тому, вважаю своїм обов'язком стати його передплатником, засилаючи суму \$1.00, як річну передплату. В короткому часі буду старатися поширити цей так цінний журнал у своїй околиці.

Прошу вишліть мені "Клич" від першого числа.

Ваш за кращу будучність,

Дмитро Данилюк.
(Передрук листа від п. Данилюка). Ред.

ДО ЗБАЛАМУЧЕНИХ БОЛШЕВИЗМОМ В КАНАДІ

У Канаді ліс як море,
Хилиться, хвилює,
Коли вітер із півночі
Завзято подує.

У Канаді много ліса
Ще й тепер остало
І народу до всіх країв
В Канаді чимало.

Є англійці, серби, чехи,
Болгари, мадяри,
Італійці, українці
Й московські батяри.

Є москалі з Московщини,
Є й підроблені,
Котрі служать Московщині

Тільки за зелені.

Товарищів мальованих
І вкраїнці мають,
Які сидять в Вінніпегу
Й сильця наставляють.

А український робітник
Каже: "Ні, не ймете!"
А сам лізе в тії сильця,
Мов риба в тенети.

Несвідомо вмогається,
Кричить, репетує,
Що московське—величає,
Рідне критикує.

Українське все для нього
Сілью йому в оці,
Він московське вихвалює,
По цім і тім боці.

Бо у нього Москва мати,
Московки сестриці,
А жиди, то рідні йому,
А з своїх сміється.

Недоука, він свідомим
Нараз ізробився,
А не бачить, що в москов-
ську

Петлю засилився.

Він не бачить уже того,
Бо йому батяри
На очі залажили
З Москви окуляри.

Він же кричить на вкраїн-
ців,

Потерча погане,
Ой устаньте й подивіться
Козацькі гетьмани!

Що зробила Московщина,
Мачуха вавзята,
Рідних братів розєднала
І сміється клята.

Обіцяє рай на землі,
Небо обіцяє,
А сама кров з українців
Не, й ся насміває.

Прокляття на того сина,
Не мине ніколи,
Що кидає рідну Неньку
В гору і неволі.

І на поміч своєю руку
Не хоче подати,
А ворогам помагає
Гі катувати.

Щоб такий син не родився
По землі ходити,
Що ворогам за охлапи
Продаєсь служити.

Та й бідні ж ви, брати мої,
У цім вільнім краю,
Що то із вас поробилось,
То бігме не знаю!

Чи дала вам та Расає
Дурману попиту,
Що пішлисьте гнобительці
Мов раби служити.

Чи ж не краще, щоб брат
з братом

Плече-в-плече стали,
І ворогів з України
Чорту в зуби гнали.

А так хто вас приголу-
бить?

Хто по вас заплаче?

Ні брат рідний, ні сестри-
ця,

Лиш ворон закрече.

Останете мов сироти
Луця Заливайка,
Хіба за вами завие
Московська нагайка.

Схаменіться поки час ще,
Заблудші камрати,
Ви ж не діти, щоб вас му-
сів

Хтось напominати.

Не вірте тим, що вам бре-
шуть,

Що вам представляють
Рай на землі, а попри те
Із вас користають.

Ви ж як були, так будете
На землі рабами,
А вони за ваші гроші
Гуляють з дівками.

Вони тут вже й рай мають
І всякі вигоди,
А ви собі звичайнієкі
Прості пішоходи.

Ваші грубі комісарі
Дуються панами,
І ви бідні темпасте
По генках шуфлями.

Ви нікого не слухайте,
Тільки пробудіться
І на своїх комісарів
Краще придивіться.

Як то вони жиють гоїно,
Чи й ви так жисте?
Чи й ви таку саму платню,
Як вони, берете?

Правда що ні? Еге, правда,
Вони ж комісарі,
А ви собі всі звичайні
Прості пролетарі.

Ви чекаєте на рівність?
Буде й рівність, буде,
Як по смерті ваші тіла
Закопають люди.

Тоді будем усі рівні,
Однако лежати.
А останні комісарі
Будуть панувати.

А до часу, як ми брати
Цю землю толочим,
То з нас досить буде й то-
го,

Що рівности хочем.

Ви ж бачите, що по рів-
ність

Нема що й думати,
Як з вас і з нас всіх бідні-
щих,

Хотять користати.

Може брешу? Не вірте?

Поїдьте в Расаєю,
А там певно, що чекає
Шнур на вашу шию.

Сембай, Ірчан, уже в раю,
Уже рівність мають,
Ідьте і ви відси скоро,
Там на вас чекають.

Пощо тут вам на капітал
Літа працювати?
Як там можете легенько
В Соловках скопати.

Д. Кейван,

Делф, Алберта.

Зо Світа Української Молоді

С. РОМАНЮК

Стефан Романюк роджений в Завалю, Алберта. Укінчив школу в Завалю й Вегревил. В початках фермерував, відтак працював через три роки у друкарні п. Івана Соляничча в Едмонтоні. Остаточо натрапив на роботу клерика в:

National Music Co.
10168 - 101 Street,
Edmonton, Alberta
Телефон 21315

П-н Стефан Романюк незвичайно скоро вивчився роботи в повище згаданій фірмі й вже працює там другий рік. Він є симпатичний і популярний серед нашого молодого громадянства й також здобуває багато англійських покупок для фірми в котрій він працює. Його широкі знайомства у спортових кругах також немало причиняються до його успіху. Гром. Романюк интересується українськими справами й бере участь у нашому громадському життю. Він є один із щирих прихильників "надпартійної ідеї" серед української молоді в Едмонтоні.

Старенька мати п. Романюка живе в Завалю. Має чотири брати: Івана, в Едмонтоні, що працює в асекураційній Ко. й Василя, Дмитра й Николая, що живуть у Завалю. Також має три заможні сестри.

Радіємо з успіху п. Романюка.

С. ГРУДЕЙ

П-н Степан Грудей назначений помічним інструктором у Провінційній Технічній Школі в Келгарах.

Степан Грудей родився також у Завалю, Алберта, де скінчив публичну школу. Вчащаючи до клас учителя Василя Дороша, через кілька років, він в початках дістав деяку поміч у технічних предметах саме від його

вчителя. Молоденький Степан виявляв надзвичайну здібність по лініям техніки.

Кілька літ по скінченню публичної школи молодий Степан став до будівничої роботи з п. Дорошем, що тоді підчас літніх ферей займався будівництвом шкіл, церков, тощо. Вже в 1931 р. Степан був голов-

ним наглядачем при будові церкви в Карвел.

Заробивши трохи грошей, п. Грудей не марнував часу зимою, але з кінцем 1931 р. записався до технічної школи в Едмонтоні на курс будівельний і рисунковий.

На виставах технічних робіт він одержував перші нагороди й в 1932 і 1933 р.р. виграв, так званий, шельд Е. Кара Гінд, на едмонтонській виставі за найкращу виробу з дерева.

Тепер п. Грудей є студентом у Провінційній Технічній Школі в Келгарах, де він продовжає курс архітектури й заравом бере додатковий курс з I.C.S.

В січні цього року назначено його помічним інструктором будівництва в Келгарській Технічній Школі.

Оце є коротенький опис молодого українця, що своїми власними силами вибивається на значне місце, на полі технічним, й може послужити як добрий примір для багатьох інших.

Працюй Степане над собою, для призначення української здібности на технічним полі. Від нас щирі побажання.

К Л И Ч

Я кличу Вас, Брати мої,
Бо чую гомін із за моря,
А гомін цей Братів моїх
Чути з розпукою горя.
У тім краю, де я родивсь —
Це моя рідна Україна,
Елемент той, що там жие
Горем прикута та родина.
О, Народо! рідний мій,
Рабом у власній своїй хаті,
Я чую стогін Твій тяжкий,
У чужих наймитом без плати.
Миритись кажуть треба нам,
Рабом чужому слугувати
І Ти терпиш, Народо мій!
Я не можу цього змовчати.
Хоч далеко від Родини,
Ми чуємо всі Ваші турботи,
О, прийде час, недалеко —
І я причинюсь до розплати.
Хотят ми нині на чужині
І домівку тут збудували,
Клич нашого в нас сумління
Лунає, щоб не забували.
Інакше вже вітрець віє
Чар весноньки вже близько є
Україна мусить встати
Україна в нас жие.

Йосиф Ясенчук, Беліс, Алберта.

А. С. ЛІСІ, ЛОНДОН.

Большевизм є жидівський

(Докінчення з попереднього числа)

ЖИДИ В СОВІТСЬКОМУ УРЯДІ

Большевицька Воєнна Тайна Рада в жовтні 1917 р. складалася з шістьох жидів і шістьох інших, на чолі якої був жид Свердлов. До "інших" входив Ленін, якого походження було непевне й який був жонатий з жидівкою.

Перший большевицький уряд складався з 18 жидів і 13 "інших". Імена жидів у цьому уряді були: Свердлов, Троцький, Зіновєв, Каменєв, Сокольніков, Юрицькі, Літвінов, Стеклов, Суканов, Лярін, Мартов, Загорські, Джоф, Горєф, Мешкофські, Чернов, Володарські й Радек.

Вже в 1920 р. уряд Совітської Росії складався як подано нижче:

	Всіх	Жидів
Рада Народніх Комісарів	22	17
Комісаріят Війни	43	33
Комісаріят Заграничних Справ. 16	13	
Комісаріят Фінансів	30	24
Судівництво	21	20
Комісаріят Публичної Інформації 53	42	
Комісаріят Громадської Помочі .. 6	6	
Комісаріят Праці	8	7
Комісаріят Провінцій	23	21
Журналісти	41	41

Все це доказує, що уряд большевицький ніколи не був нічий інший лише жидівський, з Леніном і Сталіном на чолі, а вони оба були жонаті з жидівками й походження обох було непевне. В жадному Відділі Уряду число жидів ніколи не було менше як 76 відсотків, звичайно багато більше. Ось такий стан речей продовжується й по сьогодні. Заграничні Справи, Рільництво, Комерсія, Перевізна Контроля, Пожива, (це брак П) і Фінанси є виключно під невилітлою жидівською управою.

Представники Совіського Уряду заграницею є завсіди жиди. Ми в Британії є все навідані одним або другим жидом. В часі цього писання совітський амбасадор є жид Майські (1933). Совітський Комітет Збуту в 1930 р. складався з жидів: Розенгольц, Брана, Любінова, Вейцера, Дволяйського, Рабіновича, Сорокіна, Кісіна й Біткіра.

Совітський уряд ніколи не був російський; він усе був жидівський.

КОНСПІРАЦІЯ ТАЙНОСТИ

Як же тоді поясняється факт, що дійсний стан речей є невідомий британському загалові? Це тому, що жиди мають гроші для здержання правди, як це вони роблять

Home Meat Market

10342 - 101st STREET

EDMONTON

ALBERTA

Найбільша українська масарня й бучарня в Західній Канаді. Стало висилає замовлення на різні масарські вироби, як ковбаси, сальцесони, болони, всякі вудження і т.і. — в Алберті, Саскачевані й Брітіш Колумбії

Все має повну лінію свіжого м'яса й grosетерії.

В місті Едмонтоні замовлення доставляє.

Телефон 26365

В. МАРЧИШИН, управитель.

А: "Чуєш, позич мені гроший!"

Б: "Добре, але в кого?"

**Українська найпопулярніша
ресторація в Едмонтоні****NEW RITZ CAFE**

10348 - 97th STREET

EDMONTON

--:

ALBERTA

Смачні страви, ввічлива услуга, й приступні ціни для кожного.

ПАВЛО ЦЕБУЛЯК, власник.

сьогодні (в липні 1933) про Гітлера в Німеччині.

Можна осудити розміри цієї сили й цього зла, що вирине, при помочі наступно поданих авторитетних висловів, що перейшли жидівську цензуру:

(1) Бритійського уряду "Білий Папір" під іменем "Росія чи збірник звітів про большевизм у Росії", виданий в квітні 1919 р. Тут включений звіт М. Овдендика, міністра Низьких Країв у Петрограді підчас большевицької революції. Цей звіт датований дня 6 вересня, 1918 р. і був післаний М. Овденником до нашого міністра в Норвегії, п. М. Фіндлого, котрий передав його п. Балфорові. Цей звіт включає ці слова: "Я вважаю, що негайне придушення большевизму є під цей час найбільшим завданням цілого світа, навіть включаючи війну, яка ще продовжається. Якщо большевизм не зірветься в зародку, як сказано вище, то він певне пошириться по цілій Європі, в одній чи другій формі тому, що він є зорганізований і проваджений жидами, котрі не мають національності й їх однією ціллю є знищення, для власних користей, існуючий порядок речей. (Наше підкреслення).

Одже, Заграничне Бюро вже в 1918 р. знало, що большевизм є жидівський. М. Овдендик, в той час пишучи свій звіт, офіційно стояв на сторожі британських інтересів, коли наш власний чоловік замордований був большевиками.

Але це ще не все. Є багато більше.

Цього "білого паперу" в короткому часі трудно було дістати й інше видання вийшло у скороченому, в котрому вище цитуваних слів вже не було.

(2) Жид М. Ковген писав у "Комуністі", Краков, 12 квітня, 1919 р.: "Без пересяди можна певне сказати, що російська революція була досягнена завдяки жидам. Правда, що жидів немає в рядах Червоної Армії, щодо звичайних, але в комітетах і в совітських організаціях, як комісарі, жиди відважно провадять маси російського пролетаріату до побіди. — Символ жидівства також став символом російського пролетаріату, що можна заперити в факті, що він прийняв червону зізду з п'ятьма ріжками, яка від давна була символом Сіонізму й жидівства".

(3) В. Ромзботам, пише в "Морнінг Пості", 24 вересня, 1919, з Одеси: "Коло двісті большевицьких комісарів покликані перед суд "Корт Маршал" (Біло Гвардійський А.С.Л.) всі з них були жиди."

(4) Р. Вілтон, російський кореспондент до "Таймз" через 17 років і живучи в Росії підчас революції писав у вересні 1920 р.

таке: "Жидівська домінація є піддержувана деякими росіянами. Всі вони є заледви сітою й фальшуванням поза плечима Свердлових і тисячів жидів Совдепів, що продовжають руйніщувати роботу."

(5) Застановляючись над "Росія і Ми" (Годдер і Стогтон, 1931) каже: "Звичайні люди в Росії дивляться на жидів і большевиків, як на щось нероздільного."

(6) П. Шефер із "Берлінер Тагеблят" даючи промову на 12 січня, 1933 р. в Сваденбург салі, в Блумзбері, сказав, що російське заграничне представництво у складі є майже в цілості жидівське."

(7) Жидівський Кронікл з 6 січня, 1933 р. на стр. 19, сказав: "Більше як третя частина жидів (в Росії) займають урядові посади."

Одже большевизм є жидівський і його ціллю є, при помочі фінансів і марксизму, дістати контролю світа.

ВИ ДІСТАНЕТЕ ДОДАТКОВУ ВАРТІСТЬ ТЕПЕР

Коли пішлете гроші через

Нині, коли пішлете свої гроші до дому, то ваші рідні дістануть більше за ваші гроші, і дуже мало значить, чи вони виплачені в доларах чи в крайовій валюті — ви дістанете більше за свого долара.

Можете післати свої гроші поштою, через редіо, або просто каблем. Ви можете післати їх до кожного краю в Європі, крім Росії (С.С.С.Р.), де вони є даруванні до найближчого Торговію склепу на кредит ваших крєвних. Ви дістанете посвідку підписану особою, до якої гроші є задрєсовані.

Вразі коли б затратилися або хто їх украв з поміж листів, то дістанете цілу суму назад. По дальшій інформації вдавайтесь до найближчого Стаційного Агента Кекедієн Нешелл Рейлвейс, або пишуть до:

MR. GEO. S. COWIE,
Assistant Treasurer

CANADIAN NATIONAL EXPRESS
360 McGill Street Montreal, Que.

ОДИН З ВИЗНАЧНИХ УКРАЇНЦІВ
В ЕДМОНТОНІТЕОДОР
ВАСИЛИШИН

Громадянин Теодор Ва-
сильшин живе вже 10 ро-
ків у Канаді, прибувши з
галицького Поділля. Йо-
го ім'я звисне ширшому у-
країнському загалові го-
ловно з його книгарської
роботи, а також з його
зайняття в корабельних
лініях. П-н Васишин
працював також і в Ко-
оперативі "Калині" у Він-
ніпегу. Він доложив ба-
гато пильних старань у
виданню першого
ілюстрованого каталога для
той же інституції. П-н
Васишин працює зараз в укра-
їнській книгарні в Едмонтоні.

Ukrainian Book Store

10348 - 101 Street, Edmonton, Alberta

Телефон 24255

Знаємо п. Васишлиного, як педант-
ного книговода й ширю сипатичну україн-
ську людину. З його довголітньої практики
й книгарського досвіду певне, користує ба-
гато український загал. Ті, що мають до
діла з п. Васишлиним знають його, як со-
лідного працівника й точного виконавця
своїх припоручень. Крім слов'янських мов,
він володіє ще й німецькою, італійською й
англійською.

Надзвичайно приємно є бачити тих у-
країнців, які роблять поступ по лінії свого
покликання... А український загал повинен
піддержувати фірми в котрих працюють
ось такі українці.

НАЙНОВІША КАБЛЕГРАМА

Спеціальна каблеграма з Голівуд до-
носить, що фільмові компанії заінтерсува-
лись двома найпопулярнішими українськими
містечками "шгуками": "Сатана в бочці"
й "Ковбаса й чарка". Вони задумують зфіль-
мувати їх в якнайскоршому часі. Певна річ,
що такі сильні дві фільми матимуть вели-
чезний науковий вплив поміж українцями
й не без того, щоб їх вплив не засягнув й
деякого "скачмена".

Мати до дівчинки: "Ти любиш нашу вчи-
тельку, Яди й поцілуй її, та Яди спати."

Дівчинка: "Я люблю вчительку, але цілу-
вати її не буду, бо тато як поцілував її вчо-
ра, то вона вдарила його в лице."

ЛЯХАМ В АЛЬБУМ

На торговцї у Львові
Жидова ся крутить,
Лазить всюди, заглядає,
Дещо в кого купить.
І шварготять щось по свому,
Бог їх святий знає,
Українець на мотузі
Щось в руках тримає.
Щось ніби коза-дереза,
Ніби цап, рогате,
Жиди з дива остовпіли
Й зачали питати:
Ну, "що воно таке чудате?"
Один ся питає,
"Ніби коза, ніби цап,
А хвіст довгий має?"
А українець усміхаєсь,
"Купуете може?"
Це не для вас, воно для вас
Є зовсім негоже.
Це є панське сотворіння,
Лиш хлопцї плекають,
І до часу на шнурку
Його Вкраїнці тримають.
Це ані цап, ані коза,
Хоч на ню похоже,
Оце чудо на годину
Сто миль бігти може.
Знов же Ляхи оцх звірок
Хочуть наплекати,
Щоби мали з України
На чім утікати.
Як звуть його? не знаю,
Здаєсь — польські страхи,
Тому то їх виховують
Тільки гайдамаки.
А що воно, для кожного,
Дивно виглядає,
Ніби коза, ніби цап,
Та хвіст довгий має.
Але воно нічого дивного,
Колись диво буде,
Як повстануть на ворогів
Українські люди!
Тоді Польща спакується
Вся на тії страхи,
А до хвостів почіпляє
Свої драни лахи!"

Д. КЕЯВАН,
Делф, Алберта.

Новітня жінка

"Ну, як же ж там твоєму чоловікові?"

"Та кашляє без упину, йому шкодить
тютюневий дим."

"То нехай не курить!"

"Та він не курить, але я курю."

3 веселого світа

Его.

Генерал Роберт Е. Лі застав раз лікаря вдоволенням, що стояв перед дзеркалом і з вдоволенням приглядався своїй вигляду.

“Докторе,” сказав Лі, “ви є дуже щасливий чоловік.”

“Чому так кажете?” допитувався лікар здивовано.

“Тому, що ви є залюблені самі в собі й не маєте найменшої конкуренції на цілому світі.”

* * *

Одного разу “Трост Компанія” пише лист до нашого українського фермера в справі довгу, але в англо-саксонців є звичай зразу обходити справу по делікатному й вони написали, що хотять конечно бачити його.

Фермер, бере фотографію з себе на великій фірі наладованих льогів і посилає до Трост Компанії, а на другій стороні фотографії написав: Тому, що я є задуже зайнятий і не можу приїхати, щоб ви бачили мене особисто, я посилаю вам свою знимку.”

* * *

“Я знаю одного такого скупого вчителя, що вчив за \$1400.00 на рік, а ошаджував по \$1500.00. — В. Дорош.

* * *

Розум не є найбільш конечний редакторів, але довгі ножиці.—В. Дорош.

* * *

“А що з тим паном, що вчора залицявся до тебе?”

“А, він ще замолодий, мама відбила його від мене.”

* * *

Добрий адвокат то є злий сусід.

* * *

Не було зими.

“Добродію, ви обіцяли віддати мені довг у зими.”

“Так, я обіцяв, але хіба цього року була зима.”

* * *

Хлопець: “Прошу дати один бохонець хліба.”

Пекар: “Якого, темного чи білого?”

Хлопець: “Все одно, бо то для сліпого.”

* * *

1-ший п'яний: “Чого ти йдеш за мною, відчепися?!”

2-гий п'яний: “Я за тобою не йду, я лише йду там де ти.”

1-ший п'яний: “Де?”

2-гий п'яний: “Я не знаю, я якраз тому йду туди куди ти.” — Е. Б.

Рудольф І. Мазуркевич

репрезентант

NORTH AMERICAN LIFE
INSURANCE CO.

823 Tegner Building

Edmonton

Alberta

Телефон 26573

Коли хочете набути асекурацію найновіших планів, щоб відповідали вашим матеріальним засобам, пишть або телефонуйте на повищу адресу до:

Р. І. МАЗУРКЕВИЧА

Як чоловік є лінивий, то бачите, він є завсідні дуже зайнятий. — Ю. Стефаник.

Любови й дум не заховаєш.

PANCHUK'S ..GARAGE..

СПЕЦІАЛІЗУЄМОСЯ

—В—

НАПРАВЛЮВАННЯ МОТОРІВ

у вирівнюванню циліндрів, побільшенню пістонів і вкладаванню перснів.

JOB No. 1—Retrue cylinders, expand pistons, refit with oversize wristpins, readjust main bearings, reface, reseat and regrind valves; supply Pedric sectional hydraulic oil rings, Pedric heat shaped compression rings and Veedol indestructible oil in crankcase and gaskets; reassemble and tune motor.

6-целіндрове авто \$30.00

4-целіндрове авто \$25.00

Ця робота дасть вам задоволення найменше на 10,000 миль дороги.

ТЕЛЕФОНУЙТЕ 23552

10612 - 98 STREET

Edmonton

Alberta

“НЕМАЄ ЗАВЕЛИКОЇ, АБО ЗАМАЛОЇ РОБОТИ ДЛЯ НАС.”

"Чи у вас є діти п. Сторцайло?"

"Так три дочки."

"Чи вони мешкають разом із вами?"

"Ні, анюдна. Бачите, вони ще незамужні." — Ф. Т.

* * *

Бос: "Петре, я знайшов цей довгий ясний волос на задньому сидженню мойого авта, а волос моєї жінки є чорний?!"

Шофер: "Я можу пояснити."

Бос: "Мені не треба жадних пояснень, краще познайом мене."

* * *

Знервований чоловік до своєї жінки, що забивала цвях у стіну щіткою:

"Як ти сподієшся забити той цвях у стіну щіткою?! Чому ж вже раз не вжи-ваеш своєї голови!" — Д. С.

* * *

Він: "То шкода, щоб ти оглядала ті капелюхи,—я зо собою не маю більше, як одного доляра."

Вона: "Та ж ти повинен був знати, що я йшла в місто, щоб купити дещо нового!"

Він: "Я ж і знав."

3 КНИГИ ЖИТТЯ

Найбільше нещастя в тому, що лише ті, що не є в уряді знають, як розв'язати наші проблеми.

—*—

Більшість часто складає меншість — так є в Росії.

—*—

Мільйони згинули, щоб Цезар став великий. — Шейкспір.

—*—

Гірко є розходитись із милими приятелями. — Джордж Еліот.

—*—

Говори правду, та застидай злого. — Бюмонт і Лечер.

—*—

Опанування самого себе є найвищим досягненням. — П'ято.

—*—

Знання здобуваємо, але мудрість остається. — Теннісон.

Edmonton Shoe Repair Shop

10623 - 97 Street

Edmonton -:- Alberta

За роботу й ввічливу службу ручимо.

Ю. АНГЕЛ, власник.

Emil Fox

—репрезентант—

SINGER SEWING MACHINE CO.
10356 Jasper Avenue, Edmonton, Alta.

Беремо в заміну ваші старі машинки до шиття, а даємо вам нові на легкі сплати.

Пишіть до нас або телефонуйте.

Адреса резиденції:

9521 - 110a Ave. Телефон 21307

Коли ви є в Едмонтоні зайдіть до:

OXFORD ROOMS

10344 - 101 STREET

Edmonton -:- Alberta

Чисті й вигідні кімнати до винайму, — денно, тижнево чи місячно.

С. С. МЕРР, власник.

Направляйте своє обув'я

—в—

...UNIVERSAL... Shoe Repair Shop

10822 - 95 Street

Edmonton -:- Alberta

Робота першої якості по уміркованих цінах.

ІВАН ПРОЦЬ, власник.

WINGMAN TAILORS

10131 - 99 Street

Edmonton -:- Alberta

Продаємо нові суги, оверковти й літні "топковти".

Направляємо всілякі убрання.

Ф. ПРОНЮК, власник.

На спокійному морю кожний є капітаном.

—*—

Всі розумування мужчин неарт одного почування жінчини. — Волтепр.

Читайте й Передплачуєте Українську Пресу!

“УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС”

—тижневик—

Пропагує ідеологію Самостійної Соборної Української Державності. Орган Організації Союзу Українців Самостійників у Канаді та її братніх організацій.

Річна передплата \$2.00.

UKRAINIAN VOICE
Box 3626
Winnipeg -:- Manitoaba

“УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ”

—тижневик—

Одинокий Католицький часопис у Канаді. Рівно ж “У.В.” є органом Українського Запomoгoвoгo Братства св. Никoлaя в Канаді.

Річна передплата \$2.00.

UKRAINIAN NEWS
10012 - 109 Street
Edmonton -:- Alberta

“УКРАЇНСЬКИЙ РОБІТНИК”

—тижневик—

Пропагує Українську Гетьманську ідеологію.

Річна передплата \$2.00.

THE UKRAINIAN TOILER
510 King Street, West,
Toronto -:- Ontario

“КАНАДІНСЬКИЙ ФАРМЕР”

—тижневик—

Просвітно-економічний і політичний часопис гетьманського напрямку.

Річна передплата \$1.50.

CANADIAN FARMER
295 Market Avenue
Winnipeg -:- Manitoaba

“СУСПІЛЬНИЙ КРЕДИТ”

—двотижневик—

Одинокий український часопис Суспільного Кредиту в Канаді.

Під українським оглядом надпартійний.

Річна передплата \$1.00.

The Social Credit Publishers
10630 - 98 Street
Edmonton -:- Alberta

“НОВИЙ ШЛЯХ”

—тижневик—

Пропагує ідеологію Українських Націоналістів. Орган Українського Національного Об'єднання і Української Стрілецької Громади в Канаді та складових їх організацій.

Річна передплата \$2.00.

NEW PATHWAY
832 - 20 Street, West,
Saskatoon -:- Saskatchewan

“ВІСТНИК”

—дво-тижневик—

Орган Української Православної Церкви в Канаді.

Видає Укр. Прав. Видавнича Спілка.

Річна передплата \$1.00.

THE HERALD
Box 3684
Winnipeg -:- Manitoaba

“К Л И Ч”

—місячник—

Одинокий український журнал у Канаді. Пропагує і плеає ідею зєднання Українського Народу. Докладає всіх зусиль, щоб виробити тенденцію в українського загалу до спільних порозуміннь радніше чим до розходжень. Відносно української і канадійської політики займає надпартійне становище. Строго проти большевизму. Працює в ціллі загального освідoмлення й піднесення українського загалу на вищий економічний рівень.

Не творить жадної нової організації.

Річна передплата \$1.00.

THE CALL
10630 - 98 Street
Edmonton -:- Alberta

Народ, що не має скільної преси, не може бути свідомою нацією.

Стан преси — то є ступінь розвою Народу.

В Злучених Державах виходить близько 18 тисяч різних часописів і журналів.

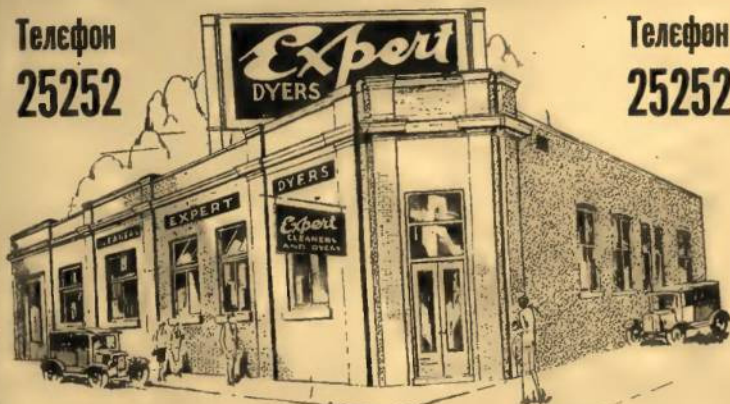
Найбільше українське заведення для чищення убрань
у Західній Канаді

Expert Dyers & Cleaners LIMITED

10056 - 105 Street, Edmonton, Alta.

Телефон
25252

Телефон
25252

СЕМЕН ГОЛОВАЧ, власник

DIRECTIONS

DRY ECZEMA, Chafing, Scalds, Burns, Cuts and Sores
- Don't apply with cloth. Rub in daily. Do not bandage. Use no water for 10 days and wash only with olive oil for eczema.

HEMORRHOIDS - Insert internally to parts affected.
SPRAINS, Bruises, Barber's Itch and Dandruff Rub in thoroughly.

We also make a Wet Eczema Ointment.
Write for it Ask for it

If you are not cured after using one tube or jar, don't give up. Just a little more SOOTHENE may mean realizing the better health you seek.

Soothene

"RELIEF BEYOND BELIEF"

Good for Dry Eczema, Hemorrhoids, Cuts, Sores,
Scalds, Burns, Sprains, Bruises, Chapped
Hands, Barber's Itch and Dandruff

MANUFACTURED BY

DAVID KRAUSE

P. O. BOX 305 10421 96TH ST. EDMONTON ALBERTA CANADA

Пощо терпіти болю усяких згаданих недуг, коли ви можете вилічитися вживаючи "Soothene!" Набудьте один слоїк ще сьогодні.

Якщо вам не допоможе ця мазь, коли ви зужієте $\frac{3}{4}$ слоїка, то зверніть оставшу частину до фабрикантів, а вони звернуть вам ваші гроші назад.